

หญิงไทยติดคุกอยู่ในฮ่องกง คดีขมขื่นยาเสพติด

ที่สามเินใจเรียหลอกให้ขนจากบราซิล

จุดเริ่มต้นของเรื่องราวทั้งหมดที่ฉันจะเล่าต่อไปนี้ คือ ฉันมีแฟนเป็นคนผิวดำ ชาวไนจีเรีย เขาอาศัยอยู่ในประเทศไทยมานาน 3 ปีแล้ว เขาชื่อ "โจโจ้"

และฉันมีเพื่อนชื่อ บี ซึ่งบีก็มีสามีเป็นคนผิวดำเหมือนกัน เขาทั้งสองคนกำลังมีลูกด้วยกัน พวกเขา โจโจ้ บี และสามีทำธุรกิจส่งเสื้อผ้าและปลาแห้งของไทยไปขายที่ประเทศไนจีเรีย พวกเขาทั้งสามคนมีฐานะอยู่ในระดับที่ดี

เรื่องราวของฉันเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2557 วันนั้นฉันได้เดินทางออกจาก ประเทศไทย เพื่อไปยัง ประเทศบราซิล ตอนนั้นเป็นช่วงเทศกาลฟุตบอลโลกพอดี แต่ฉันไม่ได้ไปเพื่อดูการแข่งขันหรอก เป้าหมายของฉันคือการไปทำงาน และผู้ที่ว่าจ้างฉันคือ บีและสามีของเธอ 3 วันแรกที่ฉันไปถึงบราซิล ฉันมีความสุข สนุกสนานมาก เพราะนี่คือการเดินทางออกไปต่างประเทศครั้งแรกของฉัน ฉันมีกำหนดการจะต้องอยู่ที่บราซิล 7 วัน เพื่อรอรับเสื้อผ้าและสินค้าต่าง ๆ กลับประเทศไทย

12

พอเช้าวันที่ 4 มีผู้ชายชื่อ เจฟ โทราห์ เขาพูดภาษาอังกฤษกับฉันที่มีความหมายว่า "บิกับโจโจ้ แฟนของคุณให้ผมเป็นผู้มาดูแลคุณระหว่างที่อยู่ในบราซิล" หลังจากเจฟวางสายแล้ว เขาก็มาหาฉันที่โรงแรม

ครั้งแรกที่ฉันเห็นเขาก็แปลกใจมากที่เขาชื่อ "คนผิวดำ" ไม่เหมือนคนบราซิลอย่างที่คิด ฉันจึงโทรถามโจโจ้ แฟนของฉันเพื่อให้เขายืนยันว่าไม่ผิดคน หลังจากฉันเข้าใจถูกต้อง เจฟบอกให้ฉันย้ายโรงแรมและไปอยู่ที่โรงแรมใกล้กับบ้านพักของเขา

ฉันอยู่ที่โรงแรมจนถึงครบกำหนดที่จะต้องกลับประเทศไทย แต่ฉันยังไม่ได้สินค้าใด ๆ ทั้งสิ้น ส่วนบีกับสามี รวมไปถึงโจโจ้ แฟนของฉันต่างพากันเงียบกริบ ฉันพยายามติดต่อทุกทางแต่พวกเขาก็ยังเฉย ฉันจึงเลือกที่จะโทรหาเจฟ และเจฟได้พูดบางอย่างที่ทำให้ฉันต้องตกใจว่า

"คืนนี้ (1 ก.ค. 57) คุณจะได้อกลับบ้าน พร้อมกับกระเป๋าเดินทางใบใหญ่ และข้างในมีเสื้อผ้า กระเป๋าแฟชั่น และยาเสพติด คุณต้องหิวยาเสพติดเข้าประเทศนะ"

หลังจากที่ได้ยิน ฉันตอบกลับโดยไม่ได้คิดว่า "ฉันไม่มีวันนำยาเสพติดกลับมา

ประเทศไทยแน่นอน" พร้อมกับบอกกับเจฟว่าอย่ามายุ่งกับฉันอีก รวมทั้งทุกคนในประเทศไทยที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มิฉะนั้นฉันจะแจ้งตำรวจ

ในวันเดียวกันนั้น บีและโจโจ้บอกกับฉันว่า ถ้าฉันไม่ทำก็จะได้กลับประเทศไทย เพราะตัวขากลับที่อยู่ในมือของฉันไม่สามารถใช้ได้ เนื่องจากยังจ่ายเงินไม่ครบ หากฉันต้องการกลับต้องหาเงินจ่ายเอง

ฉันร้องไห้ พุดจาอ้อนวอนสารพัดบอกกับเขาว่าฉันไม่มีเงิน อยู่บังคับฉันด้วยวิธีนี้เลย แต่ไม่มีใครสงสารฉันแม้แต่คนเดียว

ในที่สุดฉันก็ยังไม่ได้กลับประเทศไทยตามกำหนด พวกเขาทิ้งให้ฉันอยู่ที่โรงแรมนานถึง 2 อาทิตย์ ในระหว่างนี้ฉันพยายามขอร้องพวกเขาต่าง ๆ นานา บางครั้งฉันก็อดที่จะทะเลาะกับพวกเขาไม่ได้ จนทำให้เจฟเกิดความโมโห เจฟส่งข้อความผ่านโทรศัพท์ถึงฉันด้วยคำว่า Fuck you!

ฉันอึ้งและคิดขึ้นมาได้ว่าหากฉันยังทะเลาะกับพวกเขา เจฟอาจจะมาทำร้ายฉันในโรงแรมก็ได้ ฉันจึงต้องเงียบ

จนกระทั่งผ่านไปอีก 3 วัน เงินที่ฉันพอมีติดตัวมาหมดลง ทำให้ฉันต้องอดอาหาร ไม่มีเงินจ่ายค่าโรงแรม ฉัน

จู่ๆ ก็มีผู้ชาย 2 คน ปิดบังใบหน้า ใส่ชุดดำ ถือปืนมาจู่ฉันทันที และบอกฉันทันทีกับเจฟให้ส่งเงินดอลลาร์มาทั้งหมด

ต้องดื่มน้ำในท้องน้ำ ฉันทิ้งให้ทุกวัน ฉันทอยากกลับบ้าน ฉันทคิดถึงลูกสาวกับแม่ มาก ๆ และสุดท้ายฉันทตัดสินใจโทรหาเจฟ เพื่อบอกกับทุกคนว่า ฉันทยอมทุกอย่างแล้ว ขอตัวกลับบ้านให้ฉันทเถอะนะ

หลังจากนั้นโจโจ้ แฟนของฉันท โทรมาบอกให้ฉันททำตัวดี ๆ อย่าทำอะไรโง่ ๆ อีก ต่อจากนั้นเจฟมาหาฉันทที่โรงแรม จ่ายค่าห้อง และให้เงินฉันทเพื่อซื้ออาหารและน้ำดื่ม เขาบอกฉันทว่าวันที่ 11 ก.ค. 57 ให้ฉันทนั่งรถเมล์สาย 2290 ไปรอเขาที่ Prazada Republica 10 โมงเช้า เขาจะเอาตัวมาให้ฉันท

พอถึงกำหนด ฉันททำตามที่เขาบอก แต่ฉันทไปก่อนเวลาคือ 9 โมงเช้า ฉันทนั่งรอเขาที่ป้ายรถเมล์จนถึง 5 โมงเย็น แต่เขาไม่มา ฉันทโทรหาาก็ไม่รับสาย จนมีคนที่อยู่

แถวนั้นเข้ามาถามฉันท ฉันทบอกกับเขาว่ารอ เพื่อนเอาตัวมาให้แต่เพื่อนไม่มา เขาบอกฉันทว่า

"คุณอาจถูกหลอก ผมขอแนะนำให้คุณกลับไปยังที่พักเดิมก่อน เพราะแถวนี้มีจมอยเยอะมาก คุณอาจจะเป็นอันตรายได้"

ฉันทบอกเขาว่า ฉันทไม่มีเงินเลย เขาจึงอาสาไปส่ง แต่ฉันทเลือกให้เขาไปส่งฉันทที่โรงแรมแห่งแรกที่ฉันทมาถึงบราซิล ไม่ใช่โรงแรมที่เจฟพาให้

หลังจากมาถึงโรงแรมเรียบริ้อย พนักงานจำฉันทได้ คนที่พาฉันทมาส่งจึงไล่ให้พนักงานโรงแรมฟัง พนักงานจึงบอกกับฉันทว่าให้เข้าพักก่อนถ้าติดต่อเพื่อนได้ค่อยจ่ายเงินที่เหลือ และเมื่อทุกอย่างเรียบริ้อยฉันทก็รีบเดินตรงไปยังอินเทอร์เน็ตของ

โรงแรม เพื่อแชทหาโจโจ้กับบี โจโจ้บอกว่าเจฟไม่เชื่อใจฉันทจึงไม่ไปตามนัด ฉันทจึงบอกว่าฉันทยอมทุกอย่างแล้วจริง ๆ ฉันทไม่บอกใครทั้งนั้น ขอให้ฉันทได้กลับเมืองไทยเถอะ โจโจ้บอกให้ฉันทรอไปก่อน

ฉันทอยู่ในโรงแรมโดยไม่มีเงิน ฉันทยังโชคดีที่เจอผู้ชายใจบุญอาสามาส่งและยังให้เงินฉันทซื้อข้าวกิน หากมีโอกาสฉันทอยากตอบแทนบุญคุณเขามาก ๆ

ระหว่างที่ฉันทรอการติดต่อของเจฟนั้นก็ประมาณ 3 วัน เจฟบอกให้ฉันทเปลี่ยนที่พักอีกครั้ง แต่คราวนี้ฉันทต้องพักที่บ้านเช่าของเขา และเมื่อฉันทไปถึง เจฟบอกว่าฉันทต้องเก็บตัวอยู่ที่นี้ (บ้านเช่าสำหรับคนมาทำงานนี้โดยเฉพาะ)

ฉันทมาถึงบ้านเช่าพร้อมกับเจฟในเวลาตี 1 กว่า ๆ ระหว่างที่เจฟอธิบายให้

ฉันฟัง ก็เกิดเรื่องน่ากลัวกับฉันและเจฟขึ้น
จู่ๆ ก็มีผู้ชาย 2 คน ปิดบังใบหน้า
ใส่ชุดดำ ถือปืนมาจ่อฉัน และบอกฉัน
กับเจฟให้ส่งเงินดอลลาร์มาทั้งหมด

ฉันตกใจกลัวสุดขีด สั่นไปทั้งตัว
เจฟจึงส่งเงินเท่าที่มีอยู่ที่เก็บไว้ มีหน้าข้า
พวกมันยังเอาโทรศัพท์ของฉันไปด้วย

หลังจากเหตุการณ์นี้ผ่านไป ฉัน
ปลอดภัย เจฟจึงบอกให้ฉันอยู่แต่ในบ้าน
ห้ามออกไปไหนเด็ดขาด บ้านเช่าที่ฉันอยู่
ไม่มีใครอยู่แถวนั้นเลย จะมีแต่เพื่อนของ
เจฟที่คอยเฝ้าฉันในระหว่างนี้ และในช่วงนี้
ฉันก็ขาดการติดต่อกับทุกคน

จนกระทั่งวันที่ 9 ส.ค. 57 เจฟนำ
ตัวเดินทางพร้อมกับยาเสพติดมาให้ฉัน
พร้อมระบุว่า ฉันต้องบินไปฮ่องกง เพื่อ
นำยามาส่งให้กับใครบางคน หลังจาก
นั้นฉันถึงจะได้กลับประเทศไทย

หลังจากที่ฉันบินข้ามวันข้ามคืน
ในวันที่ 11 ส.ค. 57 ขณะที่ฉันกำลังเดิน
ออกจากสนามบินฮ่องกงเวลาบ่าย 3 โมง
ด่านศุลกากรสนามบินฮ่องกงก็ตรวจ

กระเป๋าพยาบาลติด ฉันจึงถูกจับกุม

ฉันนั่งร้องไห้แทบบ้า และฉันคิดไป
ว่า สุดท้ายฉันก็ยังไม่ได้กลับบ้านอยู่ดี และ
คงอีกนานแสนนาน ฉันคิดถึงลูกและแม่
แค่อีกวันเดียว ฉันก็จะได้กลับไปทำหน้าที่
ของแม่ที่ดีให้กับลูกของฉัน และทำหน้าที่
ลูกที่ดีให้กับแม่ของฉัน ในวันที่ 12 ส.ค. 57
(วันแม่แห่งชาติ) แล้ว นำเสียชีวิตที่ฉันมา
ถูกจับกุมคดีขนยาเสพติดข้ามชาติเสียก่อน

ตอนนี้ฉันอยู่ในเรือนจำ LOWU
(LOWU Correctional Institution) เมือง
ฮ่องกง เพื่อรอการตัดสินคดี ฉันต้องทน
ทุกข์ทรมานกับการคิดถึงลูกและครอบครัว
ฉันนอนร้องไห้ทุกวัน ฉันส่งจดหมายถึง
ลูกและแม่โดยโกหกว่า ฉันมาทำงานต่าง-
ประเทศ โดยมีพี่ ๆ น้อง ๆ ช่วยฉันปกปิด
ทั้งนี้เพื่อไม่ให้แม่คิดมากจนเป็นสาเหตุ
ให้โรคมะเร็งกลับมาอีก

ระหว่างรอการตัดสิน ฉันพยายาม
หาหลักฐานแต่ไม่จ่ายเลย เพราะฉันอยู่ใน
เรือนจำ หากฉันทำได้ ฉันอาจไม่ต้องถูก
คุมขังอยู่ในเรือนจำนานถึง 10 ปี ฉันไม่ได้
ตั้งใจทำงานนี้ แต่เจ้าหน้าที่กฎหมายฮ่องกง

ไม่เชื่อฉัน หากฉันไม่มีหลักฐาน

ฉันจะอย่างไรดี ฉันคิดถึงบ้าน
คิดถึงครอบครัวของฉัน ฉันอยากกลับบ้าน
หากมีเพื่อน ๆ ต้องการเขียนจดหมาย
มาคุยกับฉันเพื่อเป็นกำลังใจ ส่งมาได้ที่
(NO.15581-14) LOWU Correctional
Institution, 163 Ho Sheung Heung Road,
Sheung Shui N.T. HongKong.

สุดท้ายฉันขออนุญาตฝากข้อความ
ถึงลูกสาวสุดที่รัก ผ่าน "คส.คส." ดังนี้

"ลูกรักของแม่...แม่รักหนูมาก
ที่สุดในโลก คิดถึงหนูทุกวัน รอแม่นะลูก
แม่จะรีบกลับมาหาหนูให้เร็วที่สุด"

Prisoner Mom/ฮ่องกง

คู่แต่งงานใหม่กลับจากตีมน้ำผึ้งพระจันทร์ เพื่อนเจ้าบ่าวสังเกตเห็นว่าเจ้าบ่าวดูหงอยๆ จึงเอ่ยปากถาม
เพื่อนเจ้าบ่าว : เกิดอะไรขึ้นวะ

เจ้าบ่าว : ไม่มีอะไรมาก แค่คืนแรก หลังมีอะไรกัน อ้วตึ้นมาเข้าห้องน้ำ ดันเปลอวางแบงก์พันไว้

บนหมอน มันชินวะ ไม่ทันคิด

เพื่อนเจ้าบ่าว : เฮ้ย เธอคงไม่คิดอะไรมากหรอกมั้ง คงคิดว่าแกล้ม วางเงินทิ้งไว้วะแหละ

เจ้าบ่าว : เออ อ้วก็คงคิดงั้น ถ้าไม่มาเจอเงินทอน 300

(Translation from Thai into English)

Koo Sang Koo Som

Until the day and night of heartlessness will end

A Thai Female was imprisoned in Hong Kong

A case of Trafficking in Dangerous Drugs

A Nigerian husband deceived her to bring it from Brazil

The very beginning of this case that I am about to reveal is that I have a husband who is a black Nigerian man. He had been living in Thailand for a long time, for 3 years already. His name is "Jojo".

I myself have a girlfriend, her name is Bee. Bee has a husband who is also a black man. They are having a baby. They, Jojo, Bee and (her) husband were running a business in clothing and dried fish in Thailand to sell to Nigeria. The three of them were considered to have a wealthy status.

It happened on 25th June 2014 (B.E. 2557). On that day I travelled from Thailand to Brazil as my destination. At the time, it was the period of World Cup Football Festival. For myself, I did not go there to watch the football matches. My purpose there was to work and the people who were hiring me were Bee and her husband. At the same time Jojo, my husband, was a coordinator.

After arrival in Brazil, for the first 3 days, I was very happy and it was mostly enjoyable. It was my very first trip to travel outside of Thailand and to go to a foreign country. I had a planned schedule to be in Brazil for 7 days and await clothing and other goods to take back to Thailand.

On the 4th morning, there was a male called Jeff who called me. He spoke in English and to my understanding said "Bee and Jojo, your husband asked me

to take care of you whilst you are in Brazil". After Jeff hung up the phone, he then came to see me at the hotel.

At this first meeting with him, I was very surprised that he was "a black guy" not what I had expected a Brazilian to be. I then called Jojo, my husband; He confirmed with me that Jeff was the right person. After having a clear understanding, Jeff told me to change hotel to one closer to his home.

I was to stay in (that) hotel until the end of my schedule before returning to Thailand, but I did not have any goods at all to take back. Bee and (her) husband, and also Jojo, my husband, all of them were silent. I tried every possible way to get in touch with them but failed. I received no response from any of them. At last I decided to call Jeff instead. What Jeff said astonished me, resulting in the following:-

"Tonight [1st July 2014] you will be returning home together with a large suitcase. The contents will be clothing, fashionable handbags and dangerous drugs. You will have to bring the dangerous drugs into (your) country".

After hearing that, I replied without any hesitation that 'I will definitely not be going to carry any dangerous drugs back to Thailand". Moreover, I told him not to bother me anymore including anyone who is involved in Thailand, otherwise I would make a report to the police.

On the same day, Bee and Jojo told me that if I did not do this then I would not be able to return to Thailand. The reason was that the return (flight) ticket in hand was not fully paid yet. If I wanted to return home then I had to settle it by myself.

I cried, begged and begged and told them that I could not do that as I had no money to pay. Additionally, I asked them not to force me in this way, but no one gave me any sympathy.

Eventually I could not return to Thailand as scheduled. I was left staying in the hotel for a period of 2 weeks. During this time, I made several attempts to beg them in various ways. Sometimes the conversations ended up in arguments with them. Jeff was very angry with me and sent me a text via my telephone with the words 'Fuck You'!

I was stunned by these words and understood that I should not have any argument with them. It could be possible that Jeff might come to the hotel and harm me and that thought caused me to keep silent.

Another 3 more days passed, the money that I had with me was all used up. I had to restrict myself from eating. There was no money to pay for the hotel room. I..

**All of a sudden, there were 2 men, covering their faces, wearing black,
pointing a gun at me**

And they told Jeff and I to hand over all our money in dollars

... had to drink water from the toilet. Every day I cried because I wished I could return home as I missed my daughter and mother a lot. At the end, I decided to call Jeff. I wanted him to tell everyone that I gave myself up and only asked for a (flight) ticket to return home.

After that, Jojo, my husband called me and told me to be good and not act silly again. Then Jeff came to see me in the hotel. He settled payment for the room and gave me some money to purchase food to eat and water to drink. He also told me that on 11th July, 2014 I was to take a bus on route no. 2290 and to wait for him at the *Plazada Republica* at 10 am. At that time he would give me a (flight) ticket.

When the day arrived, I did what he had told me. I went there much earlier than the meeting time. It was only at 9 am when I arrived there. I sat down and waited for him at the bus stop until 5pm that evening. He did not turn up and did

not answer any of my phone calls either. Someone living in the neighborhood came over to me and questioned me. I told him / her that I was waiting for a friend to bring a ticket to me but he / she had not turned up. He / she then said to me that:-

“You might be cheated. I suggest that you return to the place that you are staying first, because there are many thieves around here. You could be in danger.”

I then told him / her that I had no money at all. He / she then volunteered to take me back. I let him / her take me to the previous hotel that I had stayed at on the first arrival in Brazil, instead of the one that Jeff had taken me to.

After arrival at the hotel, the staff recognized me. The person who took me there explained the situation to the hotel staff. As a result, I was allowed to stay in the hotel until my friend contacted me so that payment for the room could be settled at a later time. After everything was done, I went straight to the internet (facility) in the hotel so that I could chat with Jojo and Bee. Jojo said that Jeff did not trust me so he did not turn up as arranged. I further confirmed with them that I would really agree to everything. Moreover I told them that I would not tell anyone about it but only if I could return to Thailand.

Jojo told me to wait some more.

I could stay in the hotel without making any payment. I was lucky to meet someone kind enough to take me there. He / she also gave me some money to buy food to eat. If I have a chance, I would very much like to be able to have the opportunity to pay him / her back for their kindness.

The waiting time for Jeff to make contact was about 3 days. Jeff told me to change my hotel again, but this time told me that I had to stay at his rented place. When we arrived there, Jeff told me that I had to keep myself very quiet. [The rented place was especially for people who came to do this type of job only].

When I arrived at the rented place with Jeff, it was already sometime after 1 AM. Whilst Jeff was explaining things to me, something really horrible happened to me and Jeff.

All of a sudden, there were 2 men, covering their faces and wearing black, pointing a gun at me and telling Jeff and I to hand over all our money in dollars. I was so terribly afraid that my whole body was trembling. Jeff handed over all the money he had to the robbers. Additionally they stole my telephone too.

After the incident, I was safe. Jeff then told me to stay inside the house only and not to go out at all. At the rented place that I stayed, there was no one living around in the area at all. There was only one of Jeff's friends there to take care of me. During this period, I was not in contact with anyone at all.

Until 9th August, 2014, then Jeff came with a travel ticket together with the dangerous drugs. The instructions given to me were that I had to fly to Hong Kong to deliver the drugs to someone first and after that I could return to Thailand.

After a day and a night of flying, on 11th August, 2014, when I was exiting from the Hong Kong airport, at 3 pm in the afternoon, the Hong Kong airport customs checked my bag and found the dangerous drugs. As a result of that I was arrested.

I cried so much and nearly went insane. Eventually I still could not return to my home, most probably for a very long time. I was missing my child and my mother very much. Perhaps only one more day, then I could have been able to return home to perform my duty as a good mother to my child and a dutiful, good daughter to my mother. On 12th August, 2014 [Mother's Day], it was a real tragedy that I was arrested because of trafficking dangerous drugs into the country.

At this time, I was detained in custody at *LOWU (LOWU Correctional Institution)* in Hong Kong pending a trial of my case. I cried everyday as I had to endure missing my child and family. I sent a letter to my child and mother telling them a lie that I came to work in a foreign country. My brothers and sisters had to help me to conceal this matter. This is the only way to prevent my mother from thinking too much and causing the cancer to return to her again.

During the period when I was pending for trial, I tried my best to locate some evidence but it was not an easy task as I was kept here. If I could have successfully done so, I may not have to stay in prison for 10 years. I did not have the intent to do this but the law official in Hong Kong does not believe me because I have no evidence.

What should I do now (?) I am missing my home and family. I wish I could go home. If any friend would like to write a letter to me, to talk to me and to support me, please write to *(No. 15581-14) LOWU, Correctional Institute, 163 Ho Sheung Heung Road, Sheung Shui, N.T, Hong Kong.*

At the end, I would like to ask permission to send my regards to my dearest daughter via "Kor Sor Kor Sor".

"My dearest daughter... Mum loves you the most in the world. Mum misses you every day. Please wait for Mum. Mum will rush back to see you as soon as possible"

Prisoner Mom / Hong Kong

(Translated by Ms. Yoopadee Jetiyanont)

(Thai Translator, HKSAR Judiciary Reg. No. 61)